

РЕШЕНИЕ

№ 7435

гр. София, 06.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9365** по описа за **2022** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „ПРЕМИЕР ФОНД“ А., с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район О., [улица], ет. 2, представлявано от изп. директор А. С. В., чрез адв. Н. Й., съдебен адрес [населено място],1504, [улица], ет.1 срещу решение № 3354 от 08.09.2022 г., постановено по анд № 13538/2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 17 състав.

С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-673/31.08.2021 г., издадено от председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лева, на основание чл. 65, ал. 3, т. 2, вр. ал. 1, т. 2 от ЗДСИЦДС за нарушение по чл. 9, ал. 6, изр. първо, предл. първо от ЗДСИЦ /отм./, както и същото е осъдено да заплати на КФН сумата от 80.00 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Твърди се неправилност на обжалваното решение, като постановено при съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон – касационно-отменителни основания по смисъла на чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, както и че наложеното наказание е явно несправедливо по смисъла на чл.348, ал.5

НПК. Поддържа се, че касаторът бил извършил нарушение по чл.9, ал.6, изр. първо от ЗДСИЦДС, като в случая следвало да намери приложение §5 ПЗР на с.з., както и липса на компетентност на председателят на КФН да издава НП. Претендира се, че към момента на издаване на НП били налице предпоставките на чл.28, буква „а“ ЗАНН. Иска се отмяната на оспорваният акт и присъждане на разноски.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от адв. Й., като поддържа предявената жалба по съображенията изложени в нея. Претендира присъждането на направените по делото разноски, съобразно представеният списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът - Комисията за финансов надзор оспорва касационната жалба, чрез процесуален представител юрк. Г., която моли тя да бъде отхвърлена, по аргументи, аналогични с изложените в оспорваният акт. Представя писмени бележки по същество на спора. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Д., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София-град, X. кас.състав, след като се запозна с касационната жалба и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, в подкрепа на което следва да се има предвид:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че „ПРЕМИЕР ФОНД“ А., с ЕИК[ЕИК] е дружество, което е вписано под № РГ-05-1255 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа, воден от КФН, притежава статут на дружество със специална инвестиционна цел и като такова е адресат на Закона за дружествата със специална инвестиционна цел /отм./ /ЗДСИЦ/.

При извършена проверка на дейността на дружеството касатор било установено, че на 15.12.2020 г. е сключило договор за инвестиционен кредит, за който с писмо вх. № РГ-05-1255-14 от 18.12.2020 г., представило в КФН в срок уведомление по чл.9, ал.6 ЗДСИЦ /отм./, което съдържало информация за вида, размера, валутата, лихвения процент, годишния процент на разходите, срока на кредита, обезпечения и солидарни длъжници, периодите на плащания по лихви и длъжници, без обаче да е посочена банката – кредитор, в противоречие на изискването на чл. 9, ал.6, изречение първо ЗДСИЦ /отм./. На 12.03.2021 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение № Р-06-206 по чл. 9, ал. 6 от ЗДСИЦ, указващ в срок до три работни от сключването на договора за кредит дружеството уведомява Комисията и банката депозитар относно банката кредитор. С писмо с изх. № РГ-05-1255-4 от 26.02.2021 г. от дружеството касатор била изискана информация за насрещната страна по сключения на 15.12.2020 г. договор за кредит. В отговор, с писмо вх. № РГ-05-1255-4 от 12.03.2021 г. било предоставено в КФН копие от договор за банков кредит с

променлив лихвен процент с реф.№ 05000КР-АА-1789 от 15.12.2020 г. от което било видно, че насрещната страна по договора е „Централна кооперативна банка“ АД. АУАН бил връчен на 25.03.2021 г. на представляващия дружеството изпълнителен директор – А. В.. Въз основа на него е издадено и процесното НП.

При така така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна формира извода, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя, като установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице от обективна страна е извършило визираното в наказателното постановление нарушение по чл. 9, ал. 6, изр. първо, предл. първо ЗДСИЦ /отм./, за което правилно е ангажирана административно наказателната му отговорност, като му е наложено наказание на основание чл. 65, ал. 3, т. 2 във вр. с ал. 1, т. 2 от ЗДСИЦДС.

Обжалваното решение е правилно и не са налице касационните основания по чл. 348, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от НПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН за неговата отмяна.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

В съответствие с разпоредбата на чл. 9, ал. 6 от ЗДСИЦ, дружеството със специална инвестиционна цел за секюритизация на недвижими имоти и вземания, в срок до три работни дни от сключването на договора за кредит уведомява комисията и банката-депозитар относно банката-кредитор. Уведомлението съдържа най-малко информация за вида, размера, валутата, лихвения процент, годишния процент на разходите, срока на кредита, обезпечения и солидарни длъжности, както и периодите на плащания по лихви и главници. Дружеството е длъжно да уведоми комисията и банката-депозитар и за всяко изменение в договора, което води до промяна в подадената информация по изречение първо.

На 12.03.2021 г. в ДВ, бр. 21 е обнародван нов Закона за дружествата със специална инвестиционна цел и за дружествата за секюритизация (ЗДСИЦДС), в сила от 16.03.2021 г. Съгласно § 11 от ПЗР на новия ЗДСИЦДС се отменя действалия до този момент ЗДСИЦ.

На основание § 5 от Преходните и заключителни разпоредби от ЗДСИЦДС (обн. ДВ бр.21/12.03.2021 г.) започнатите и недовършени до влизането в сила на този закон административни и административно-наказателни производства по отменения закон се довършват по досегашния ред. Поради това в случая са приложими разпоредбите на ЗДСИЦ (отм.).

Независимо от приемането на нов закон, не е отпаднало изискването на чл. 9, ал. 6 от ЗДСИЦ (отм.). Разпоредбата на чл. 9, ал. 6 от ЗДСИЦ (отм.), съществува и в момента - в чл. 19, ал. 5 от новия ЗДСИЦДС. За нарушение на чл.9, ал. 6 от ЗДСИЦДС е предвидена административнонаказателна отговорност в чл. 65, ал. 3, т. 2 от ЗДСИЦДС, като минималният размер на имуществената санкция е в диапазона на този по отменения закон. С оглед на това не е налице по-благоприятен закон по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН.

Успоредно с това - касаторът е годен субект на имуществена отговорност, като емитент дружеството е вписано под №РГ-05-1255 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа, воден от Комисията за финансов надзор, поради което притежава статут на дружество със специална инвестиционна цел, респ.

представлява адресат на разпоредбите на ЗДСИЦ и подзаконовите актове по прилагането.

Противно на твърдяното в касационната жалба, председателят на КФН е разполагал с материална компетентност да издава НП по силата на чл.31, ал.6 ЗДСИЦ /отм./ вр.с §5 ПЗР ЗДСИЦДС.

Дружеството е задължено за в срок до три работни дни от сключването на договора за кредит да уведоми комисията и банката-депозитар относно банката-кредитор, като уведомлението следва да съдържа най-малко информация за вида, размера, валутата, лихвения процент, годишния процент на разходите, срока на кредита, обезпечения и солидарни длъжности, както и периодите на плащания по лихви и главници. От данните по делото се установява, че „ПРЕМИЕР ФОНД“ А. е сключило с Централна кооперативна банка АД, договор за банков кредит с променлив лихвен процент с реф.№ 05000КР-АА-1789 от 15.12.2020 г., от което произтича задължението на дружеството със специална инвестиционна цел да представи в Комисията за финансов надзор информацията, изисквана с чл.9, ал. 6 ЗДСИЦ, в.т.ч. и за банката – кредитор. Срокът за представяне на регулираната информация е бил до 18.12.2021 г. Видно от доказателствата по делото към посочената дата тази информация не е представена пред Комисията за финансов надзор, а едва на 12.03.2021 г., и то след нарочното ѝ изискване с писмо изх. № РГ-05-1255-4 от 26.02.2021 г. По съществуващото така описаното поведение разкрива неизпълнение на вменено със закон задължение.

Противно на твърдяното в касационната жалба, настоящият състав намира, че СРС се е произнесъл по наведените от жалбоподателя доводи за пороци в АУАН и наказателното постановление.

Следва да се приеме, също така, че не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като извършеното нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с останалите нарушения от същия вид. Наложената санкция е в законоустановения минимум, поради което не следва да бъде намалена. Аргументите изложени в обратен смисъл в касационната жалба не намират опора в доказателствата по делото. Правилно съдът е приел, че нарушението е от т.нар. „нарушения на просто извършване“, т.е. формално нарушение, при което наличието или липсата на вредни последици, са без значение при преценката за степента на обществената опасност на конкретното нарушение. В същото време, закъснението в предоставянето на информация е съществено и задължението е изпълнено едва след започване на проверката от страна на КФН и отправяне на изрично питане в тази насока. Поради изложените съображения, районният съд е постановил материално законосъобразен съдебен акт.

В съответствие с разпоредбата на чл.218 ал.2 от АПК вр. чл. чл.348 ал.1 НПК, настоящата инстанция счита, че при постановяване на първонистанционният съдебен акт и в рамките на проведеното производство не са допуснати нарушения на производствените правила, като оспорваното решение е обосновано и постановено на база събранията доказателствен материал по делото.

Същото е постановено от законен състав, в съответствие с правораздавателната му компетентност и в рамките на спора с който съдът е сезиран, при липса на пороци обуславящи неговата нищожност или недопустимост.

В този смисъл не са налице отменителните основания по чл. 348, ал. 1 НПК, поради което оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски в производството на

основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв., тъй като делото не разкрива правна или фактическа сложност, обосноваваща размер надхвърлящ нормативноустановеният минимум. Предвид изложеното и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. с чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3354 от 08.09.2022 г., постановено по анд № 13538/2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17 състав.

ОСЪЖДА „ПРЕМИЕР ФОНД“ А., с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район О., [улица], ет. 2, да заплати на Комисията за финансов надзор, сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.